ARUBA VANDAAG

Een verkiezingscampagne vol angst... *Om taboeonderwerpen te bespreken...?*

We zijn nog iets meer dan een maand verwijderd van de parlementaire verkiezingen en het valt niet mee om iets van beleid te ontdekken bij het grote aantal partijen dat meedoet. Dit komt uiteraard gedeeltelijk door de vervroegde verkiezingen, maar we mogen ervan uitgaan dat wanneer je in de politiek zit je altijd voorbereid moet zijn op alle thema's. Wat echter opvalt is dat er thema's zijn die zich aan ons opdringen maar toch door het merendeel van onze politici gemeden worden alsof het de pest betreft.

Toch lijkt het ons van belang om enkele van deze thema's, niet voor het eerst, naar voren te schuiven omdat we het risico lopen dat ze helemaal niet in de campagne meegenomen worden. Het betreft thema's die gerust een 'taboe' kunnen worden genoemd, terwijl ze uitermate belangrijk zijn bij een aantal onderwerpen. Het belangrijkste taboe betreft de kwestie van de 'vluchtelingen' of 'migranten' waarbij de betrokken organisaties van de Verenigde Naties wederom tot de conclusie komen dat Aruba proportioneel gezien de meeste vluchtelingen herbergt. Eén op elke vijf inwoners van ons eiland zou een vluchteling zijn of in ieder geval een migrant zonder verblijfspapieren. Dat bericht verbaast ons niet, dat is inmiddels al oud nieuws, maar we verbazen ons wel over het feit dat onze politici erin slagen om dit thema tot taboe te verklaren en het over van alles hebben behalve dit. Af en toe boort een politicus dit thema aan om daarna snel weer over te gaan tot de radiostilte die de anderen aanhouden.

Binnen de grootste coalitiepartij, nu demissionair, was het tot voor kort de minister die nu werkeloos thuiszit met een strafzaak op zijn conto wegens corruptie, die af en toe het thema aansneed, kennelijk zonder veel steun vanuit zijn partij. Hij heeft een tijdelijke opvolger gekregen maar die moet nog de vraag gesteld krijgen wat eigenlijk nu het beleid zal zijn ten aanzien van die 20.000 vluchtelingen of migranten. Dit ook vanwege het feit dat hij als minister van justitie ook betrokken was, met name belast met de verwijdering van illegale vreemdelingen. In de afgelopen tijd is het meermalen tot de publiciteit doorgedrongen dat hij mensen uitwees waarna bleek dat zijn collega dit dwarsboomde door mensen te laten blijven of terugkeren, met een verblijfsvergunning. Zoals eerder vermeld, was de inmiddels van het politieke toneel verdwenen minister een van de weinigen die het thema van de illegaal verblijvende buitenlanders naar voren bracht en het zou voor de hand liggen als zijn opvolger enige duidelijkheid in de zaak zou brengen.
Anderzijds kunnen we een discussie ontwaren over de groeiende schaarste aan arbeidskrachten, waarbij kennelijk (bijna) iedereen bang is om te wijzen op de aanwezigheid van een voor onze begrippen enorm arbeidspotentieel binnen onze grenzen en dat bovendien voor een groot deel al bijdraagt aan onze economie, zij het in clandestiene vorm. Het lijkt erop dat onze schaarse arbeidsdeskundigen zichzelf belachelijk blijven maken met de stelling dat de werkloosheid zo'n 4% bedraagt, op zich al wijzend op schaarste in een aantal beroepscategorieën, terwijl er een arbeidsreserve aanwezig is die zeker 30% van de totale beroepsbevolking uitmaakt. Bovendien hebben die voor een groot deel dus al werk. Als dit geen struisvogelpolitiek is dan weten wij niet meer wat dat wel is.

Maar, waarom komt deze kwestie niet voor het voetlicht? Omdat het niet als thema wordt beschouwd; de regering heeft de wel zeer voordelige stap genomen om de hele zaak uit te besteden aan buitenlandse organisaties die ons, als publiek in het algemeen en als pers, kennelijk geen uitleg verschuldigd zijn over wat ze hier komen doen. Probleem zodoende 'opgelost'? Nee, maar wel goed terzijde geschoven en dat lijkt voorlopig wel te voldoen…
Het blijvende probleem is dat het merendeel van de thema's die we zouden willen bespreken, bij gelegenheid van de verkiezingen bijvoorbeeld, ons terugvoeren naar de realiteit van dit moment, waarbij we de olifant in de kamer proberen te negeren, terwijl we rustig verder gaan met het dansfeest om hem heen. Dit geldt bijvoorbeeld ook voor het thema van de vergrijzing, dat zich nu al maar vooral ook op middellange termijn zal manifesteren. In 2025 zouden er knopen doorgehakt moeten worden met betrekking tot de eventuele verhoging van de pensioenleeftijd tot 66 jaar. De huidige demissionaire regering heeft in het kader van het nu geldige Landspakket van hervormingen met Nederland afgesproken dat die stap wordt gezet, tenzij kan worden aangetoond dat de financiële situatie daar geen aanleiding (meer) toe geeft. We hebben de indruk dat de oppositie voor het merendeel even bang is als de laatste regeringspartners om de kwestie openlijk te bespreken, op deze wijze opnieuw bevestigend dat we te maken hebben met nog een taboe. De politicus die het waagt om in die sfeer toch het thema aan te snijden zal waarschijnlijk van alle kanten aangevallen worden, want hij/zij zou de al of niet afgesproken stilte moeten 'respecteren', nietwaar?
In ieder geval blijkt het dus dat dit soort kwesties kennelijk bijna geen politicus goed van pas komt, ook en vooral omdat men toch geen oplossingen kan aandragen en bovendien, je kunt er geen stemmen mee werven. Het resultaat is dan wel dat we de kwestie van de olifant in de kamer overlaten aan andere instanties, om na hun beslissing weer voor de dag te komen met het verwijt dat men "onze autonomie met voeten treedt." En mocht het zo zijn dat sommige politici van mening zijn dat het vluchtelingenprobleem niet alleen een Arubaans probleem is, of zelfs niet eens in de eerste plaats een Arubaans probleem is, zeg dat dan en doe een stap opzij wanneer anderen de zaak komen aanpakken.
Intussen zitten we opgescheept met een verkiezingscampagne van pathetisch niveau, met allerlei secundaire en minder relevante onderwerpen, onder leiding van de twee grote partijen, elk op rampzalige wijze beschadigd door grote corruptie onder hun leiders. Van de andere kant een hele rij kleine partijen die geen enkele neiging vertoont om samen te werken om iets substantieels op te zetten om de uitdaging met de grote partijen aan te gaan. Dat belooft goede keuzemogelijkheden voor de stemmers volgende maand…

Bon Dia Aruba heeft al overleg gehad met DOW over Secret's Hotel – Officiële antwoorden ontbreken nog

Op maandagochtend 28 oktober, tijdens een persconferentie, werd aan de demissionaire minister-president Evelyn Wever-Croes een vraag gesteld over een artikel dat Bon Dia Aruba in de editie van de vorige dag had gepubliceerd over Secret's Hotel.

Het betreffende artikel heeft als titel: "De gouverneur van Aruba geeft Marlon Croes instructie om vragen te beantwoorden over een onderzoek naar Secret's Hotel Aruba, maar hij weigert te antwoorden." Over dit artikel stelde een andere persmedewerker tijdens de persconferentie van gisteren de vraag aan de minister-president wat zij dacht van het artikel, waarop zij het volgende antwoord gaf:

"Tijdens een persconferentie waarin de heer Marlon Croes zijn vertrek aankondigde, kwam ook van Bon Dia Aruba de vraag over het onderwerp Secret's, waarbij hij antwoordde: 'Ik heb u al meerdere keren uitleg gegeven, ik heb u alle documenten laten zien, ik heb u opnieuw uitgenodigd, en u bent niet teruggekomen om de documenten te bekijken. Ik zal u opnieuw uitnodigen om de documenten te komen inzien.' Wat betreft de zaak Secret's, er waren veel rechtszaken tegen de overheid. Uiteindelijk hebben we de zaak gewonnen, de rechter heeft alles geëvalueerd. Ik denk niet dat men zomaar kan zeggen dat er vervalste documenten zijn, want daarmee zouden we de rechters niet respecteren, en zowel de rechter in eerste aanleg als in hoger beroep hebben de zaak bekeken."

Bovendien gaf ze aan dat, nadat Marlon Croes zijn vertrek aankondigde, dat in december zou ingaan, hij naar het buitenland vertrok. "Hij heeft momenteel gezondheidsproblemen en moet eerst herstellen. Als hij Bon Dia Aruba niet opnieuw heeft uitgenodigd, komt dat omdat hij dat al meerdere keren heeft gedaan en men niet op zijn uitnodigingen is ingegaan. Maar als hij dit niet opnieuw heeft gedaan, zal ik hem vragen het toch weer te doen," verzekerde de minister-president.

Bon Dia Aruba had echter in december vorig jaar al een gesprek gehad met de heer Marlon Croes. Niet alleen dat, maar de minister-president vergat te vermelden dat zij zelf in alle e-mails was opgenomen die naar de heer Croes zijn gestuurd over de vragen van Bon Dia Aruba met betrekking tot het onderzoek naar Secret's.

Daarnaast stuurde Bon Dia Aruba op 24 september 2024 om 19:52 uur een e-mail als zesde poging om antwoord te krijgen van de heer Marlon Croes over de gestelde vragen: "Hoor en wederhoor. Marlon Croes, directeur van DOW en minister-president {Onderzoeksjournalistiek} 'leugens in de rechtszaal' in de bestuursrechtelijke procedure in Aruba. Poging #6."

Waar Bon Dia Aruba naar verwijst, zijn de officiële antwoorden die nog steeds ontbreken over het onderzoek, omdat er in december 2023 al een bijeenkomst had plaatsgevonden met de heer Marlon Croes van DOW.